

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน
Factors Affecting the Performance Management of Private Vocational
College

ชนิตา เอี่ยมสะอาด

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

โทร.094-542-1557 E-mail: aemmany1980@gmail.com

ตระกุล จิตวัฒนากร

คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

โทร.083-912-3133 E-mail: trakul.ch@northbkk.ac.th

อนันต์ ธรรมชาลัย

คณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

โทร.081-864-5860 E-mail: anan.th@northbkk.ac.th

Chanita Aemsa-ad

Doctor of Philosophy in Management, North Bangkok University

Trakul Chitwattanakorn

Dean of Liberal Arts Faculty, North Bangkok University

Anan Thamchalai

Dean of the Faculty of Political Science, North Bangkok University

รับเข้า: 26 กุมภาพันธ์ 2562 แก้ไข: 3 มีนาคม 2562 ตอรับ: 30 มิถุนายน 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 196 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน 4 ด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ พันธกิจวิทยาลัยมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์มีความ

สอดคล้องกับวิทยาลัย กลยุทธ์มีความเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์และพันธกิจ และนโยบายมีการเน้นประโยชน์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ได้แก่ การเงินมีงบประมาณสำหรับกิจกรรมพิเศษของวิทยาลัย กระบวนการบริหารภายในมีการยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ส่วนผู้เรียน ผู้ประกอบการ ผู้ปกครอง วิทยาลัยเน้นการสร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพ และการเรียนรู้และการเจริญเติบโตโดยบุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิทยาลัย ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหาร และปัจจัยด้านสมรรถนะการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารมีความสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.63$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการพยากรณ์สมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จากปัจจัยการบริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน พบว่า ตัวแปรวัตถุประสงค์ (X_2) และนโยบาย (X_4) สามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 63 ($R^2 = 0.63$)

คำสำคัญ: การบริหาร การจัดการสมรรถนะ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

Abstract

The Objective of this study was to study the factors affecting the performance management of private vocational college, samples including director or vice. Director of Private Vocational College of 196. Tools used in the data scale 5 level. With the confidence that 0.97 statistics used to mean (\bar{x}) and standard deviation (SD) coefficient of correlation between the right effort; (Pearson Product high Moment Correlation Coefficient) and multiple regression analysis; (Stepwise Multiple Regression Analysis) It was found that: The Management of Private Vocational College 4 aspect in every aspect, at the highest level, including mission college operation. Consistent with the vision, Objectives are consistent with the college. Strategies are linked to the vision and mission. And policy, emphasizing the benefits of stakeholders. The performance management of Private Vocational Colleges, including the finance budget for special activities management process within the College, The good governance in the administration of the students, entrepreneurs, parents, college students have a focus on creating quality and. Learning and Growth by Personnel involved in the development of college. The relationship between management. The performance management of Private Vocational College found that managerial factors correlated by statistical significance ($r = 0.63$). The significant 0.05 the forecasting performance management of Private Vocational College, The administration of private vocational college, it was found that the variable objectives (X_2) and policy (X_4) can predict the 63. ($R^2 = 0.63$)

Keywords: administration, management competency base, private vocational college

บทนำ

การศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ประเทศชาติจะมีการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น ประชากรในประเทศต้องได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ จะสามารถครอบคลุมขอบเขตและสาระสำคัญมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับคุณภาพการศึกษาของคนในประเทศนั้น ๆ ประเทศที่ประชากรได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ จะมีทางเลือกในการพัฒนาประเทศมากกว่าเสมอ เนื่องจากมีทักษะในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่มีอยู่ในประเทศ มีความเข้าใจถึงระดับความต้องการและศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ ตลอดจนมีความรอบรู้เกี่ยวกับปัจจัย หรือทางเลือกระหว่างปัจจัยหลายประเภทที่เอื้อต่อการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน

ตามนโยบายของรัฐบาลที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาในกลุ่มอาชีวศึกษาเพื่อเป็นแรงงานที่มีคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มแรงงานระดับกลาง ซึ่งหมายถึงผู้จบมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานซึ่งในแต่ละปีผู้ประกอบการมีความต้องการที่เพิ่มมากขึ้นกับแรงงานกลุ่มนี้และมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น แต่ผู้ประกอบการกลับต้องการให้บุตรหลานได้เรียนในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ เพราะหวังให้จบปริญญาตรี เป็นเหตุให้สัดส่วนของผู้เรียนสายสามัญมีจำนวนต่อสายอาชีพเท่ากับ 71 : 29 (ช่วงปี 2557 : 2558) ความไม่สอดคล้องของคุณลักษณะของแรงงานกับความต้องการต้องการแรงงานของสถานประกอบการเป็นหนึ่งในปัญหาของแรงงานไทย ทั้งในด้านการศึกษาและด้านอายุของแรงงาน จำนวนแรงงานในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอาชีวศึกษามีแนวโน้มลดลง

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเป็นแหล่งที่มาที่สำคัญของกำลังคนในการทำงานระดับฝีมือ และระดับชำนาญการเฉพาะทาง ความสัมฤทธิ์ทางผลเชิงปริมาณละปริมาณของการจัดการอาชีวศึกษาส่งผลกระทบต่อการผลิตแรงงานซึ่งในปัจจุบันจำนวนนักเรียนที่หันมาเรียนในสายอาชีวศึกษามีจำนวนน้อยลงและให้ความสนใจในระดับสายสามัญมากกว่าอาจด้วยเหตุผลของปัจจัยหลายประการที่ส่งให้เกิดสภาพดังกล่าว คือ ประสิทธิภาพในการจัดการอาชีวศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการทำให้นักเรียนเกิดความไม่มั่นใจในการศึกษากับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ค่านิยมเรื่องใบปริญญาของสังคมไทย ระบบการจ้างงานที่กำหนดค่าจ้างตามวุฒิการศึกษาไม่รวมเรื่องของสมรรถนะของแรงงาน การจัดการเรียนการสอนและการแนะแนวในระดับการศึกษาภาคบังคับยังไม่สามารถคัดกรองและทำให้นักเรียนได้ค้นพบความถนัดของตนเอง และภาพลักษณ์ในเรื่องพฤติกรรมและความประพฤติในเชิงลบของนักเรียนอาชีวะ เป็นต้น

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 408 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาปัจจัยการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ประกอบด้วย ด้านพันธกิจ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านกลยุทธ์ และด้านนโยบาย ปัจจัยด้านสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารและปัจจัยด้านสมรรถนะการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน สถิติที่ใช้โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์หาค่าพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านพันธกิจ

(n = 196)

ด้านพันธกิจ	\bar{x}	SD	ระดับ
สอดคล้องพันธกิจของ สอศ.	4.29	0.65	มาก
สอดคล้องกับวิสัยทัศน์วิทยาลัย	4.36	0.65	มาก
สอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่	4.31	0.59	มาก
มีความเข้าใจและรับทราบอย่างชัดเจน	4.27	0.58	มาก
มีความยืดหยุ่น	4.34	0.56	มาก
รวม	4.31	0.49	มาก

จากตารางที่ 1 การบริหารด้านพันธกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$, SD = 0.49) เพื่อพิจารณารายชื่อพบว่ามีอยู่ในระดับมาก คือ มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์วิทยาลัย ($\bar{x} = 4.36$, SD = 0.65) รองลงมา คือ มีความยืดหยุ่น ($\bar{x} = 4.34$, SD = 0.56) มีความสอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ ($\bar{x} = 4.31$, SD = 0.59) สอดคล้องพันธกิจของ สอศ. ($\bar{x} = 4.29$, SD = 0.65) และมีความเข้าใจและรับทราบอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.27$, SD = 0.58) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านวัตถุประสงค์

(n = 196)

ด้านวัตถุประสงค์	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
สามารถปฏิบัติได้จริงและมีความสมเหตุและสมผล	4.43	0.54	มาก
สอดคล้องกับวิสัยทัศน์วิทยาลัย	4.52	0.54	มากที่สุด
สามารถปฏิบัติได้ตามระยะเวลาที่กำหนด	4.47	0.53	มาก
มีการรับทราบและเข้าใจอย่างชัดเจน	4.38	0.56	มาก
เน้นผลลัพธ์ด้านคุณภาพและปริมาณ	4.49	0.52	มาก
รวม	4.45	0.45	มาก

จากตารางที่ 2 การบริหารด้านวัตถุประสงค์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, SD = 0.45) เพื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ คือ มีความสอดคล้อง

กับวิสัยทัศน์วิทยาลัย ($\bar{x} = 4.52$, $SD = 0.54$) และอยู่ในระดับมาก คือ เน้นผลลัพธ์ด้านคุณภาพและปริมาณ ($\bar{x} = 4.49$, $SD = 0.52$) มีสามารถปฏิบัติได้ตามระยะเวลาที่กำหนด ($\bar{x} = 4.47$, $SD = 0.53$) สามารถปฏิบัติได้จริงและมีความสมเหตุและสมผล ($\bar{x} = 4.43$, $SD = 0.54$) และมีการรับทราบและเข้าใจอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.38$, $SD = 0.56$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านกลยุทธ์

(n = 196)

ด้านกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
มีความเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ	4.48	0.55	มาก
เน้นการพัฒนาบุคลากร	4.44	0.52	มาก
มีรูปแบบและเทคนิคอย่างเหมาะสม	4.31	0.61	มาก
เน้นการสร้างความก้าวหน้า	4.46	0.53	มาก
ประเมินผลตามระยะเวลาที่กำหนด	4.18	0.65	มาก
รวม	4.37	0.45	มาก

จากตารางที่ 3 การบริหารด้านกลยุทธ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.37$, $SD = 0.45$) เพื่อพิจารณารายชื่อพบว่ายู่ในระดับมากทุกข้อ คือ มีความเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ($\bar{x} = 4.48$, $SD = 0.55$) รองลงมา คือ เน้นการสร้างความก้าวหน้า ($\bar{x} = 4.46$, $SD = 0.53$) มีเน้นการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 4.44$, $SD = 0.52$) มีรูปแบบและเทคนิคอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.31$, $SD = 0.52$) และประเมินผลตามระยะเวลาที่กำหนด ($\bar{x} = 4.18$, $SD = 0.65$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านนโยบาย

(n = 196)

ด้านนโยบาย	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
สอดคล้องกับพันธกิจและวิสัยทัศน์	4.45	0.53	มาก
มีความยืดหยุ่น	4.48	0.53	มาก
เน้นประโยชน์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.49	0.54	มาก
รองรับกับสถานการณ์ในอนาคต	4.38	0.53	มาก
เน้นส่งเสริมให้มีส่วนร่วมของบุคลากร	4.39	0.54	มาก
รวม	4.43	0.44	มาก

จากตารางที่ 4 การบริหารด้านกลยุทธ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43, SD = 0.44$) เพื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ เน้นประโยชน์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.49, SD = 0.54$) รองลงมา คือ มีความยืดหยุ่น ($\bar{x} = 4.48, SD = 0.53$) มีความสอดคล้องกับพันธกิจและวิสัยทัศน์ ($\bar{x} = 4.45, SD = 0.53$) เน้นส่งเสริมให้มีส่วนร่วมของบุคลากร ($\bar{x} = 4.39, SD = 0.54$) และรองรับกับสถานการณ์ในอนาคต ($\bar{x} = 4.38, SD = 0.53$) ตามลำดับ

2. ปัจจัยด้านสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน มีผลการวิเคราะห์ดัง
ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการเงิน

(n = 196)

ด้านการเงิน	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
งบประมาณมีความเหมาะสมกับการบริหารงาน	4.03	0.67	มาก
หน่วยงานย่อยได้รับการสนับสนุนด้านการเงินอย่างต่อเนื่อง	3.95	0.68	มาก
มีงบประมาณสำหรับกิจกรรมพิเศษ	4.04	0.67	มาก
มีการขยายการลงทุนในกิจการ	3.77	0.90	มาก
มีผลประกอบการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	3.46	1.09	ปานกลาง
รวม	3.84	0.64	มาก

จากตารางที่ 5 สมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ด้านการเงินอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84, SD = 0.64$) เพื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก คือ มีงบประมาณสำหรับกิจกรรมพิเศษ ($\bar{x} = 4.04, SD = 0.67$) รองลงมา คือ งบประมาณมีความเหมาะสมกับการบริหารงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03, SD = 0.67$) หน่วยงานย่อยได้รับการสนับสนุนด้านการเงินอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.95, SD = 0.68$) มีการขยายการลงทุนในกิจการ ($\bar{x} = 3.77, SD = 0.90$) และอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีผลประกอบการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.46, SD = 1.09$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านผู้เรียน ผู้ประกอบการ ผู้ปกครอง

(n = 196)

ด้านผู้เรียน ผู้ประกอบการ ผู้ปกครอง	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
สามารถเปิดหลักสูตรได้ครบตามจำนวนที่ได้รับการรับรอง	4.13	0.81	มาก
ได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.22	0.65	มาก
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร	4.09	0.68	มาก
เน้นการสร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพ	4.56	0.52	มากที่สุด
คุณภาพของบัณฑิตเป็นที่พึงพอใจของผู้ประกอบการ	4.40	0.51	มาก
รวม	4.28	0.48	มาก

จากตารางที่ 6 สมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ด้านผู้เรียน ผู้ประกอบการ ผู้ปกครองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$, $SD = 0.48$) เพื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด คือ เน้นการสร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพ ($\bar{x} = 4.56$, $SD = 0.52$) และอยู่ในระดับมาก คือ คุณภาพของบัณฑิตเป็นที่พึงพอใจของผู้ประกอบการ ($\bar{x} = 4.40$, $SD = 0.51$) รองลงมา คือ ได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.22$, $SD = 0.65$) สามารถเปิดหลักสูตรได้ครบตามจำนวนที่ได้รับการรับรอง ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.81$) และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 4.09$, $SD = 0.68$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านกระบวนการบริหารภายใน

(n = 196)

ด้านกระบวนการบริหารภายใน	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน	4.45	0.55	มาก
การบริหารงานเกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากร	4.39	0.61	มาก
มีแผนกำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน	4.31	0.58	มาก
มีการจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับการปฏิบัติงาน	4.20	0.64	มาก
มีการจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอกับการปฏิบัติงานที่	4.23	0.54	มาก
รวม	4.31	0.49	มาก

จากตารางที่ 7 สมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในด้านกระบวนการบริหาร ภายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$, $SD = 0.49$) เพื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก คือ ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ($\bar{x} = 4.45$, $SD = 0.55$) รองลงมา คือ การบริหารงานเกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากร ($\bar{x} = 4.39$, $SD = 0.61$) มีแผนกำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.31$, $SD = 0.58$) มีการจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอกับการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{x} = 4.23$, $SD = 0.54$) และมีการจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.64$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการเรียนรู้และการเติบโต

(n = 196)

ด้านการเรียนรู้และการเติบโต	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
มีการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร	4.34	0.56	มาก
ส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้การใช้เทคโนโลยี	4.34	0.58	มาก
บุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิทยาลัย	4.36	0.54	มาก
มีแหล่งเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมในการพัฒนาวิทยาลัย	4.13	0.65	มาก
ได้รับการยกย่องเกี่ยวกับการสร้างผลงาน	4.26	0.60	มาก
รวม	4.28	0.48	มาก

จากตารางที่ 8 ด้านสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในด้านการเรียนรู้และการเติบโต ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$, $SD = 0.48$) เพื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ บุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิทยาลัย ($\bar{x} = 4.36$, $SD = 0.54$) รองลงมา คือ มีการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรและส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้การใช้เทคโนโลยี ($\bar{x} = 4.34$, $SD = 0.58$) ได้รับการยกย่องเกี่ยวกับการสร้างผลงาน ($\bar{x} = 4.26$, $SD = 0.60$) และมีแหล่งเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมในการพัฒนาวิทยาลัย ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.65$) ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหาร และปัจจัยด้านสมรรถนะการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารมีความสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.63$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์การพยากรณ์สมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จากปัจจัยการบริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน พบว่า ตัวแปรวัดอุปประสงค์ (X_2) และนโยบาย (X_4) ได้ร้อยละ 63 ($r^2 = 0.63$)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.294 + 0.376 (\text{นโยบาย}) + 0.273 (\text{วัตถุประสงค์})$$

$$\text{หรือ } \hat{Y} = 1.294 + 0.376 (X_4) + 0.273 (X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.401 (\text{นโยบาย}) + 0.285 (\text{วัตถุประสงค์}) \text{ หรือ } Z = 0.401 (X_4) + 0.285 (X_2)$$

ตารางที่ 9 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นต้นของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์
สมรรถนะของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

ตัวแปรพยากรณ์	สัมประสิทธิ์		สัมประสิทธิ์	t	Sig.
	คะแนนดิบ				
	B	S.E.b	Beta		
นโยบาย	0.379	0.074	0.401	5.068	0.000
วัตถุประสงค์	0.273	0.076	0.285	3.599	0.000
ค่าคงที่	1.294	0.255	-	5.076	0.000
R = 0.635 R² = 0.404 Adj R² = 0.398 F = 65.357 Sig. = 0.000					

สรุปผล

การศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ปัจจัยการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน 4 ด้าน พบว่า ในทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านพันธกิจ วิทยาลัยมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ($\bar{x} = 4.36$, $SD = 0.65$) ด้านวัตถุประสงค์ มีความสอดคล้องกับวิทยาลัย ($\bar{x} = 4.52$, $SD = 0.51$) ด้านกลยุทธ์มีความเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์และพันธกิจ ($\bar{x} = 4.48$, $SD = 0.45$) และด้านนโยบายมีการเน้นประโยชน์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.49$, $SD = 0.54$)

ด้านสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ด้านการเงิน พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ มีงบประมาณสำหรับกิจกรรมพิเศษ ($\bar{x} = 4.04$, $SD = 0.67$) ด้านผู้เรียน ผู้ประกอบการ ผู้ปกครอง คือ วิทยาลัยเน้นการสร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, $SD = 0.52$) ด้านกระบวนการบริหารภายใน คือ มีการยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, $SD = 0.55$) และด้านการเรียนรู้และการเจริญเติบโต คือ บุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$, $SD = 0.54$)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน พบว่า ปัจจัยการบริหารมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

($r = 0.63$) และสามารถพยากรณ์ต่อได้ว่าปัจจัยที่ด้านวัตถุประสงค์และปัจจัยด้านนโยบายส่งผลสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนสามารถอภิปรายได้ดังนี้

ปัจจัยการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน 4 ด้าน พบว่า พันธกิจ วิทยาลัยมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ในด้านการบริหารองค์การจำเป็นต้องอาศัยกลไกที่ช่วยให้การบริหารงานสามารถดำเนินไปได้อย่างมีแนวทางเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้นการที่วิทยาลัยมีพันธกิจจะช่วยให้วิทยาลัยมีแนวทางสำหรับการปฏิบัติงานของบุคลากรของวิทยาลัยเอง ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Kotter and Heskette (1992) กล่าวว่า พันธกิจมีผลต่อการกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกในองค์การในการโน้มน้าวให้สมาชิกปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้ ส่งผลพนักงานสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ชัดเจน (Denison, 1984) พันธกิจทำให้เกิดการประสานงานภายในองค์การได้ง่ายช่วยลดความผิดพลาดในการสื่อสารและการปฏิบัติงาน (Cremer, 1993) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของวิทยาลัย ผลลัพธ์ที่องค์การคาดหวังและต้องการจากการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ตามระยะเวลาที่กำหนดทั้งระยะสั้น ระยะยาว ผลลัพธ์สามารถประเมินและวัดผลในรูปของปริมาณและมีความสอดคล้องกับพันธกิจขององค์การ (Berger, 1995) กลยุทธ์มีความเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์และพันธกิจ กล่าวคือ แผนที่ถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อดำเนินการให้บรรลุตามพันธกิจและวัตถุประสงค์ที่องค์การต้องการ (สุดใจ วันอุดมเดชาชัย, 2556) เป็นการนำความได้เปรียบขององค์การมาใช้และลดความเสียเปรียบให้ได้น้อยที่สุด (Hunger and Wheelen, 2012) และ Grant (2002) กล่าวว่า กลยุทธ์ คือ แผนที่สนับสนุนให้พันธกิจสำเร็จตามที่ต้องการ และนโยบายมีการเน้นประโยชน์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กล่าวคือ นโยบายเป็นแนวทางอย่างกว้าง ๆ ที่กำหนดขอบเขตในการตัดสินใจในการกำหนดกลยุทธ์และการนำไปปฏิบัติ (ฐาปนา ฉินไพศาล, 2559) และให้มีความสอดคล้องกับการบรรลุพันธกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ขององค์การ (Hunger and Wheelen, 2012)

ด้านสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการเงินที่วิทยาลัยมีงบประมาณสำหรับการทำกิจกรรมพิเศษ ในการบริหารวิทยาลัยงบประมาณการเงินถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการใช้งานง่ายสำหรับการลงทุนในอุปกรณ์และสร้างสิ่งประดิษฐ์เพื่อช่วยทำให้การจัดการการสอนและการศึกษาของนักศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่งมีความสอดคล้องกับ พรเพ็ญ ประกอบกิจ (2549) ที่กล่าวว่าสถานศึกษามีการบริหารจัดการงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบได้ โดยสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณเพื่อนำไปใช้ตามความจำเป็น มุ่งเน้นผลงานรองลงมา คือ ด้านกระบวนการบริหารภายใน มีการยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ รัตนภรณ์ ส่งเสริม (2559) ที่ทำการศึกษาการบริหารโรงเรียนตามหลักธรรมาภิบาล

ของผู้บริหารศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ในด้านการเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานแบบลัทธิธรรมาภิบาลเพื่อให้เกิดการพัฒนาสถานศึกษาทั้งในด้านหลักนิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ ความคุ้มค่า ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการบริหารงาน ด้านผู้เรียน ผู้ประกอบการ ผู้ปกครอง เน้นการสร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพ สถานศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพการศึกษา โดยมีการจัดการประเมินคุณภาพทางการศึกษา ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 42 ที่เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานของ จิตตินันท์ วัตตะทอง (2547) ที่กล่าวว่า การดำเนินงานของโรงเรียนขนาดเล็ก มีผลการดำเนินงานในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพอยู่ในภาพรวมที่สูงกว่าเกณฑ์ และด้านการเรียนรู้และการเติบโตมีการพัฒนาวิทยาลัยโดยบุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนา ซึ่งมีความสอดคล้องกับ พรเพ็ญ ประกอบกิจ (2549) กล่าวคือ สถานศึกษามีการตรวจสอบ มีการทบทวนคุณภาพ ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการกำหนดนโยบาย มีการแต่งตั้งคณะกรรมการและมีการมอบหมายงานที่ชัดเจน ทำให้บุคลากรทุกคนได้ร่วมปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน พบว่า ปัจจัยการบริหารมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.63$) และสามารถพยากรณ์ต่อได้ว่าปัจจัยที่ด้านวัตถุประสงค์และปัจจัยด้านนโยบายส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแสดงให้เห็นว่าด้านวัตถุประสงค์และด้านนโยบายเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและเป็นสิ่งที่บุคลากรสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติงานของตนเองเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่วิทยาลัยต้องการ จากการศึกษาศมการพยากรณ์ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ William T. Greenwood (1965) ที่กล่าวว่า นโยบาย คือ การตัดสินใจขั้นต้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เป็นไปด้วยความถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และมีความสอดคล้องกับ วรารุช แยมซุติ (2560) กล่าวว่า ปัจจัยทางการบริหารด้านลักษณะนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การดำเนินงานของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยในการบริหารและจัดการที่หลากหลาย ผู้บริหารสามารถบริหารองค์กรให้ไปสู่ความสำเร็จสามารถบรรลุตามเป้าหมาย โดยให้ความสำคัญกับพันธกิจ วัตถุประสงค์ กลยุทธ์ และนโยบาย ซึ่งเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ช่วยให้สามารถบริหารงานได้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามความต้องการขององค์กรและยังเป็นการช่วยส่งเสริมให้บุคลากรได้ปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำตัวแปรด้านอื่นเข้ามาวิเคราะห์เพิ่มเติม เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้รับทราบเกี่ยวกับนโยบายและวัตถุประสงค์ที่มีผลต่อสมรรถนะด้านการจัดการ ซึ่งอาจจะยังน้อยเกินไป แต่การวิจัยครั้งนี้ทำให้รับทราบได้ว่านโยบายในการดำเนินงานมีผลต่อความสำเร็จในด้านการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ดังนั้นนโยบายที่ดีก็จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ดีกว่า

เอกสารอ้างอิง

- จิตตินันท์ วัตตะทอง. (2547). การประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ฐาปนา ฉินไพศาล. (2559). องค์การและการจัดการ. นนทบุรี: ธนัชการพิมพ์.
- พรเพ็ญ ประกอบกิจ. (2549). การศึกษาการปฏิบัติงานตามหลักสูตรสถานศึกษาโดยประยุกต์ใช้ Balanced Scorecard (BSC) กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านแหลม. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตนารณ ส่งเสริม. (2559). การบริหารโรงเรียนตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4. วารสารบริหารการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 16(1) มกราคม - เมษายน 2559: 178 – 189.
- วรารุณ แยมชุตติ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 3(3) ตุลาคม 2560 – มกราคม 2561: 118 – 129. ค้นเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2562, จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/rpu/article/view/112632/87729>
- สุดใจ วันอุดมเดชาชัย. (2556). การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- Berger. (1995). Relationship lending and lines. Harhoff.

- Chinprisan, T. (2016). **Organization and management**. Nonthaburi: Thanatch Printing Company Limited. (in Thai)
- Cremer, J. (1993). **Corporate Culture and Shared Knowledge**. Industrial and Corporate Change.
- Cronbach, L. J. (1972). **Essentials of Psychological Testing**. 5th ed. New York: Harper Collions.
- Denison, D.R. (1984). **Bringing Corporate Mission to the Bottom Line**. Organizational Dynamics.
- Grant, R.M. (2002). **Contemporary Strategy Analysis: Concepts, Techniques, Application**. 4th ed. Oxford: Blackwell Publishers.
- Hunger, J.D. and Wheelen, T.L. (2012). **Strategic Management and Business Policy: Toward Global Sustainability**. 13th ed. New Jersey: Pearson Education, Inc.
- Kotter, J.P. and Heskett, J.L. (1992). **Corporate Culture and Performance**. New York: The Free Press.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3) September 1970: 607 – 610.
- Prakobkit, P. (2006). **Study of work performance according to school curriculum by applying the Balanced Scorecard (BSC) case study Ban Laem School**. Thesis, Master of Education College, Silapakorn University. (in Thai)
- Songseam, R. (2016). *School administration according to good governance principles of school administrators Under the Office of Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area 4*. **Journal of Educational Administration Bua Bundit Ubon Ratchathani Rajabhat University**, 16(1) January – April 2016: 178 - 189. (in Thai)
- Wanudomdachachai, S. (2013). **Strategic management**. Bangkok: Sam Lada. (in Thai)
- Wattathong, J. (2004). **Internal quality assurance assessment of small schools Department of General Education Educational Region 3** Thesis, Master of Education College, Thaksin University. (in Thai)
- William, T.Green Wood. (1965). **Management and Organizational Behavior: An Interdisciplinary Approach**. Ohio: South – Western Publishing Co.

Yamchuti, V. (2017). *The Relations between Management Factors and Effectiveness of Private Vocational Education Institution Management, under Vocational Education Commission Bangkok. Journal of Humanities and Social Sciences, Rajapruk University*, 3(3) October 2017 – January 2018: 118 – 129. Retrieved on 14th January 2019, from <https://www.tci-thaijo.org/index.php/rpu/article/view/112632/87729> (in Thai)